

Dosarul nr. 2ra-568/19

Prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (judecător N. Pasecinic)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători A. Bostan, A. Pahopol și V. Negru)

Î N C H E I E R E

03 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Stelian Moraru și de „Tehnocrat“ SRL,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lilia Zastavnițaia, reprezentată de avocatul Constantin Bria, împotriva „Tehnocrat“ SRL și lui Stelian Moraru cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei și a taxei de stat,

împotriva deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de „Tehnocrat“ SRL și Stelian Moraru, și s-a modificat hotărârea din 08 septembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 23 ianuarie 2015, Lilia Zastavnițaia, reprezentată de avocatul Constantin Bria, a depus cerere de chemare în judecată împotriva „Tehnocrat“ SRL și lui Stelian Moraru cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei în sumă de 285 377, 77 lei și a taxei de stat (vol. I, f.d. 5-7).

În motivarea acțiunii, reclamanta Lilia Zastavnițaia, reprezentată de avocatul Constantin Bria, a relatat că în baza contractului de credit nr. C.L.1445-498 din 06 septembrie 2013, BC „EuroCreditBank“ SA i-a acordat „Tehnocrat“ SRL un credit bancar în sumă de 300 000 lei, cu scadența la data de 05 septembrie 2016, pentru investiții în activitatea de întreprinzător.

Reclamanta a susținut că la 09 septembrie 2013, BC „EuroCreditBank“ SA a transferat la contul bancar curent al „Tehnocrat“ SRL creditul bancar în sumă de 300 000 lei.

Reclamanta a indicat că executarea obligațiilor asumate de „Tehnocrat“ SRL în baza contractului de credit nr. C.L.1445-498 din 06 septembrie 2013, a fost

garantată prin constituirea ipotecii asupra bunului imobil amplasat pe XXXXX, nr. cadastral XXXXX, pe care reclamanta îl deține cu drept de proprietate.

În continuare, reclamanta a declarat că „Tehnocrat“ SRL a încălcat termenul de rambursare a creditului bancar, din care motiv, la 06 martie 2015, BC „EuroCreditBank“ SA a înaintat o acțiune față de Lilia Zastavnițaia privind executarea dreptului de ipotecă asupra bunului imobil amplasat pe XXXXX, nr. cadastral XXXXX.

Totodată, reclamanta a specificat că i-a achitat BC „EuroCreditBank“ SA anumite sume bănești datorate de „Tehnocrat“ SRL în baza contractului de credit nr. C.L.1445-498 din 06 septembrie 2013, și anume suma de 10 000 lei la data de 31 octombrie 2014, suma de 2 000 lei la data de 09 decembrie 2014 și suma de 2 000 lei la data de 26 ianuarie 2015.

Reclamanta a afirmat că Stelian Moraru, administratorul „Tehnocrat“ SRL, se ascundea atât de reclamantă, cât și de BC „EuroCreditBank“ SA, eschivându-se de la rambursarea sumei bănești primite pentru activitatea „Tehnocrat“ SRL, cu toate că Stelian Moraru a fost informat despre intenția BC „EuroCreditBank“ SA de a executa dreptul de ipotecă asupra bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX.

Reclamanta a mai precizat că nu a primit sume de bani din corpul creditului bancar primit de „Tehnocrat“ SRL, însă, pornind de la prevederile contractului de ipotecă din 06 septembrie 2013, a fost impusă să împrumute sume enorme de bani pentru a stinge datoria „Tehnocrat“ SRL față de BC „EuroCreditBank“ SA.

Astfel, reclamanta a notat că la 06 mai 2015, pentru a nu fi deposedată de bunul imobil ipotecat cu nr. cadastral XXXXX, a stins integral datoria „Tehnocrat“ SRL față de BC „EuroCreditBank“ SA, achitându-i acesteia suma de 271 377, 77 lei.

Reclamanta a arătat că prin încheierea din 12 mai 2015 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, a fost admisă renunțarea reclamantei BC „EuroCreditBank“ SA la acțiunea împotriva Liliei Zastavnițaia privind executarea dreptului de ipotecă, procesul fiind încetat.

În continuare, reclamanta a mai indicat că la 20 iunie 2014, Stelian Moraru a întocmit o recipisă, prin care și-a asumat angajamentul de restituire a creditului bancar primit în baza contractului de credit nr. C.L.1445-498 din 06 septembrie 2013.

În drept, reclamanta a făcut trimitere la prevederile art. 572 și 1414 alin. (1) din Codul civil.

Prin hotărârea din 08 septembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a fost admisă integral cererea de chemare în judecată înaintată de Lilia Zastavnițaia împotriva „Tehnocrat“ SRL și lui Stelian Moraru cu privire la încasarea datoriei. S-a încasat în beneficiul Liliei Zastavnițaia, în mod solidar din contul „Tehnocrat“ SRL și al lui Stelian Moraru, datoria în sumă de 285 377, 77 lei și taxa de stat în sumă de 8 561, 33 lei, iar în total, suma de 293 939, 1 lei (vol. I, f.d. 88-93).

La 06 octombrie 2016, „Tehnocrat“ SRL și Stelian Moraru au declarat apel împotriva hotărârii din 08 septembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău

(vol. I, f.d. 86-87).

Prin decizia din 18 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de „Tehnocrat“ SRL și Stelian Moraru. S-a casat hotărârea din 08 septembrie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, și s-a emis o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Lilia Zastavnițaia împotriva „Tehnocrat“ SRL și lui Stelian Moraru cu privire la încasarea datoriei (vol. I, f.d. 142-146).

La 11 august 2017, Lilia Zastavnițaia, reprezentată de avocatul Constantin Bria, a declarat recurs împotriva deciziei din 18 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău (vol. I, f.d. 150-153).

Prin decizia din 01 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Lilia Zastavnițaia, reprezentată de avocatul Constantin Bria. S-a casat decizia din 18 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău și s-a trimis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (vol. I, f.d. 168-172).

Prin decizia din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, corectată prin încheierea din 08 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de „Tehnocrat“ SRL și Stelian Moraru. S-a modificat hotărârea din 08 septembrie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, prin micșorarea cuantumului datoriei încasate în beneficiul Liliesi Zastavnițaia, în mod solidar din contul „Tehnocrat“ SRL și al lui Stelian Moraru, de la suma de 285 377, 77 lei până la suma de 283 377, 77 lei, și a cuantumului taxei de stat încasate în beneficiul Liliesi Zastavnițaia, în mod solidar din contul „Tehnocrat“ SRL și al lui Stelian Moraru, de la suma de 8 561, 33 lei până la suma de 8 501, 33 lei (vol. II, f.d. 130-137; 139-140).

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a constatat că la 20 iunie 2014, Stelian Moraru a întocmit o recipisă, prin care și-a asumat angajamentul față de Lilia Zastavnițaia de restituire a creditului bancar primit în baza contractului de credit nr. C.L.1445-498 din 06 septembrie 2013, pentru care a fost constituită ipoteca asupra bunului imobil al Liliesi Zastavnițaia.

Astfel, instanța de apel a considerat că în situația în care pentru a nu fi deposedată de bunul imobil ipotecat, Lilia Zastavnițaia a stins datoria „Tehnocrat“ SRL față de BC „EuroCreditBank“ SA, achitându-i acesteia suma de 283 377, 77 lei, „Tehnocrat“ SRL și lui Stelian Moraru sunt obligați în mod solidar să-i restituie această Liliesi Zastavnițaia.

La 21 decembrie 2018, Stelian Moraru, reprezentat de avocatul Maxim Belinschi, a declarat recurs împotriva deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 08 septembrie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, precum și scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată înaintate de Lilia Zastavnițaia, reprezentată de avocatul Constantin Bria, împotriva „Tehnocrat“ SRL și lui Stelian Moraru cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei și a taxei de stat (vol. II, f.d. 149-163).

În motivarea recursului, recurentul Stelian Moraru a susținut că instanțele ierarhic inferioare urmau să scoată de pe rol cererea de chemare în judecată

înaintată de Lilia Zastavnițaia, reprezentată de avocatul Constantin Bria, împotriva „Tehnocrat“ SRL și lui Stelian Moraru cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei și a taxei de stat, în temeiul art. 267 lit. a) din Codul de procedură civilă.

Recurentul a indicat că art. 575 alin. (1) din Codul civil stipulează că în cazul în care termenul de executare a obligației nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricând executarea ei, debitorul fiind îndreptățit să o execute oricând, iar dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute obligația în termen de 7 zile din momentul cererii creditorului.

Astfel, recurentul a punctat că Lilia Zastavnițaia, anterior adresării în instanța de judecată, urma să-i înainteze „Tehnocrat“ SRL și lui Stelian Moraru o cerere privind executarea obligației în termen de 7 zile, ceea ce Lilia Zastavnițaia nu a efectuat.

De altfel, recurentul a reliefat că nici din contractului de credit nr. C.L.1445-498 din 06 septembrie 2013 și nici din recipisa din 20 iunie 2014, care are un conținut general, greșit interpretat de către instanța de apel, nu rezultă obligația „Tehnocrat“ SRL și a lui Stelian Moraru de a-i achita Liliei Zastavnițaia anumite sume bănești.

Recurentul a menționat că deși în cadrul examinării cauzei în ordine de apel a fost solicitată scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată a reclamantei Lilia Zastavnițaia, instanța de apel a omis să se expună în privința solicitării respective, încălcând dreptul părților la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În context, recurentul a făcut trimitere la încheierea din 16 octombrie 2017 a Plenului Curții Supreme de Justiție, în care este abordat modul de aplicare a prevederilor art. 170 alin. (1) lit. a) și art. 267 lit. a) din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 575 alin. (1), art. 617 alin. (2) lit. g) și art. 871 alin. (4) din Codul civil, precum și modul de aplicare a prevederilor art. 619 alin. (1) Codul civil.

Recurentul a mai declarat că instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de ordinele de plată anexate la materialele cauzei, din care rezultă cu certitudine că BC „EuroCreditBank“ SA a primit banii de la recurent, doar că acest fapt a avut loc prin intermediul Liliei Zastavnițaia.

În particular, recurentul a afirmat că instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerare nici faptul că recurentul era în relații de concubinaj cu Lilia Zastavnițaia, aceștia ducând o gospodărie comună, din care motiv recurentul îi încredința Liliei Zastavnițaia efectuarea anumitor operațiuni.

Recurentul a specificat că este om de afaceri, iar Lilia Zastavnițaia, care practic nu avea venit propriu, se afla la întreținerea recurentului, fapt confirmat inclusiv prin declarațiile de venit ale Liliei Zastavnițaia, anexate la materialele cauzei.

Recurentul a evidențiat că instanțele ierarhic inferioare nu au dat aprecierea cuvenită versiunii că creditul bancar în sumă de 300 000 lei a fost obținut de

„Tehnocrat“ SRL nu pentru activitatea economică a întreprinderii, ci pentru ajutorarea Lilieii Zastavnițaia, care avea nevoie de bani pentru onorarea propriilor angajamente financiare față de creditori și, din acest considerent, aceasta a fost de acord cu ipotecarea propriului apartament.

În această ordine de idei, recurentul a subliniat că nu este întâmplător faptul că după ce la 09 septembrie 2013, BC „EuroCreditBank“ SA a transferat la contul bancar curent al „Tehnocrat“ SRL creditul bancar în sumă de 300 000 lei, și anume la 11 septembrie 2013, Lilia Zastavnițaia a achitat 43 000 lei către BC „EuroCreditBank“ SA în scopul stingerii unei datorii bancare, iar la 13 septembrie 2013, a achitat o sumă bănească și mai impunătoare pentru stingerea altei datorii bancare, după cum rezultă din înscrisurile anexate la materialele cauzei.

Mai mult, recurentul a menționat din materialele cauzei rezultă și că în perioada ianuarie 2012 – mai 2014, Lilia Zastavnițaia i-a rambursat „MAIB-Leasing“ SA suma de 41 990 lei, iar în anul 2014, și-a stins integral datoria în sumă de 40 000 lei față de BC „Moldindconbank“ SA.

Recurentul a susținut că prin decizia din 01 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, cauza a fost trimisă spre rejudecare în instanța de apel doar din cauza unui viciu procedural, însă cu toate acestea, la rejudecarea cauzei în ordine de apel, noul complet de judecată a ajuns la o concluzie diametral opusă concluziei la care a ajuns precedentul complet de judecată, ceea ce contravine dreptului părților la un proces echitabil.

La 22 februarie 2019, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimă Lilia Zastavnițaia cererea de recurs depusă de Stelian Moraru, reprezentat de avocatul Maxim Belinschi, împotriva deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău (vol. II, f.d. 188).

La 04 ianuarie 2019, „Tehnocrat“ SRL a declarat, prin intermediul oficiului poștal, recurs împotriva deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 08 septembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, precum și respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată înaintate de Lilia Zastavnițaia, reprezentată de avocatul Constantin Bria, împotriva „Tehnocrat“ SRL și lui Stelian Moraru cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei și a taxei de stat (vol. II, f.d. 167-181; 186).

În motivarea recursului, recurenta „Tehnocrat“ SRL a susținut că instanțele ierarhic inferioare urmau să scoată de pe rol cererea de chemare în judecată înaintată de Lilia Zastavnițaia, reprezentată de avocatul Constantin Bria, împotriva „Tehnocrat“ SRL și lui Stelian Moraru cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei și a taxei de stat, în temeiul art. 267 lit. a) din Codul de procedură civilă.

Recurenta a indicat că art. 575 alin. (1) din Codul civil stipulează că în cazul în care termenul de executare a obligației nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricând executarea ei, debitorul fiind îndreptățit să o execute oricând, iar dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute

obligăția în termen de 7 zile din momentul cererii creditorului.

Astfel, recurenta a punctat că Lilia Zastavnițaia, anterior adresării în instanța de judecată, urma să-i înainteze „Tehnocrat“ SRL și lui Stelian Moraru o cerere privind executarea obligației în termen de 7 zile, ceea ce Lilia Zastavnițaia nu a efectuat.

De altfel, recurenta a reliefat că nici din contractului de credit nr. C.L.1445-498 din 06 septembrie 2013 și nici din recipisa din 20 iunie 2014, care are un conținut general, greșit interpretat de către instanța de apel, nu rezultă obligația „Tehnocrat“ SRL și a lui Stelian Moraru de a-i achita anumite sume bănești.

Recurenta a menționat că deși în cadrul examinării cauzei în ordine de apel a fost solicitată scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată, instanța de apel a omis să se expună în privința solicitării respective, încălcând dreptul părților la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În context, recurenta a făcut trimitere la încheierea din 16 octombrie 2017 a Plenului Curții Supreme de Justiție, în care este abordat modul de aplicare a prevederilor art. 170 alin. (1) lit. a) și art. 267 lit. a) din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 575 alin. (1), art. 617 alin. (2) lit. g) și art. 871 alin. (4) din Codul civil, precum și modul de aplicare a prevederilor art. 619 alin. (1) Codul civil.

Recurenta a mai declarat că instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de ordinele de plată anexate la materialele cauzei, din care rezultă cu certitudine că BC „EuroCreditBank“ SA a primit banii de la Stelian Moraru, doar că acest fapt a avut loc prin intermediul Liliei Zastavnițaia.

În particular, recurenta a afirmat că instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerare nici faptul că Stelian Moraru era în relații de concubinaj cu Lilia Zastavnițaia, aceștia ducând o gospodărie comună, din care motiv Stelian Moraru îi încredința Liliei Zastavnițaia efectuarea anumitor operațiuni.

Recurenta a specificat că Stelian Moraru este om de afaceri, iar Lilia Zastavnițaia, care practic nu avea venit propriu, se afla la întreținerea acestuia, fapt confirmat inclusiv prin declarațiile de venit ale Liliei Zastavnițaia, anexate la materialele cauzei.

Recurenta a evidențiat că instanțele ierarhic inferioare nu au dat aprecierea cuvenită versiunii că, creditul bancar în sumă de 300 000 lei a fost obținut de recurentă nu pentru activitatea economică a întreprinderii, ci pentru ajutorarea Liliei Zastavnițaia, care avea nevoie de bani pentru onorarea propriilor angajamente financiare față de creditori și, din acest considerent, a fost de acord cu ipotecarea propriului apartament.

În această ordine de idei, recurenta a subliniat că nu este întâmplător faptul că după ce la 09 septembrie 2013, BC „EuroCreditBank“ SA a transferat la contul bancar curent al recurentei creditul bancar în sumă de 300 000 lei, și anume la 11 septembrie 2013, Lilia Zastavnițaia a achitat 43 000 lei către BC „EuroCreditBank“ SA în scopul stingerii unei datorii bancare, iar la 13 septembrie 2013, a achitat o sumă bănească și mai impunătoare pentru stingerea

altei datorii bancare, după cum rezultă din înscrisurile anexate la materialele cauzei.

Mai mult, recurenta a menționat din materialele cauzei rezultă și că în perioada ianuarie 2012 – mai 2014, Lilia Zastavnițaia i-a rambursat „MAIB-Leasing“ SA suma de 41 990 lei, iar în anul 2014, și-a stins integral datoria în sumă de 40 000 lei față de BC „Moldindconbank“ SA.

Recurenta a susținut că prin decizia din 01 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, cauza a fost trimisă spre rejudecare în instanța de apel doar din cauza unui viciu procedural, însă cu toate acestea, la rejudecarea cauzei în ordine de apel, noul complet de judecată a ajuns la o concluzie diametral opusă concluziei la care a ajuns precedentul complet de judecată, ceea ce contravine dreptului părților la un proces echitabil.

La 22 februarie 2019, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimitei Lilia Zastavnițaia cererea de recurs depusă de „Tehnocrat“ SRL împotriva deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău (vol. II, f.d. 188).

La 22 martie 2019, intimata Lilia Zastavnițaia a depus referință la recursul declarat de Stelian Moraru, reprezentat de avocatul Maxim Belinschi, și de „Tehnocrat“ SRL împotriva deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând considerarea acestora ca inadmisibile (vol. II, f.d. 189-191).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum rezultă din materialele cauzei, și anume din fișa de însoțire nr. 20004, la 01 noiembrie 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat copia deciziei integrale din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău în adresa avocatului Maxim Belinschi, reprezentant al lui Stelian Moraru, dar nu și în adresa „Tehnocrat“ SRL (vol. II, f.d. 138).

La materialele cauzei nu este anexat avizul de primire de către avocatul Maxim Belinschi, reprezentant al lui Stelian Moraru, și nici de către „Tehnocrat“ SRL, a copiei deciziei integrale din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Respectiv, la materialele cauzei nu este anexat avizul de primire nici de către „Tehnocrat“ SRL a copiei deciziei integrale din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Însă, recurentul Stelian Moraru, reprezentat de avocatul Maxim Belinschi, a anexat la cererea de recurs copia plicului în care i-a fost expediată copia deciziei integrale din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, din care rezultă că avocatul Maxim Belinschi a recepționat-o la 05 noiembrie 2018 (vol. II, f.d. 165).

În afară de aceasta, completul evidențiază că decizia recurată a fost publicată pe portalul instanțelor naționale de judecată la 02 noiembrie 2018.

Astfel, completul consideră că atât recurentul Stelian Moraru, reprezentat de avocatul Maxim Belinschi, care a declarat recursul la 21 decembrie 2018, cât și recurenta „Tehnocrat“ SRL, care a declarat recursul la 04 ianuarie 2019, s-au conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de declarare a recursului

prevăzut la art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de Stelian Moraru și de „Tehnocrat“ SRL, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile, din următoarele raționamente.

Conform art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alin. (2) și (3) ale art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Respectiv, completul relevă că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate de Stelian Moraru și de „Tehnocrat“ SRL se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și respectiv, acestea nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Totodată, completul accentuează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume dacă se invocă aprecierea arbitrară a probelor de către instanța judecătorească sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Însă, din recursurile declarate de Stelian Moraru și de „Tehnocrat“ SRL, nu rezultă că instanța de apel a apreciat arbitrar probele.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a

Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă garanțiilor unui proces echitabil, consfințite la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe calea recursului pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Totodată, completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului..

Completul notează că argumentele invocate în recursuri nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză, or acestea nu atestă examinarea raportului juridic litigios de către instanța de apel cu încălcarea normelor de drept material și procedural sau a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Stelian Moraru și de „Tehnocrat“ SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Stelian Moraru și de „Tehnocrat“ SRL împotriva deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lilia Zastavnițaia, reprezentată de avocatul Constantin Bria, împotriva „Tehnocrat“

SRL și lui Stelian Moraru cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei și a taxei de stat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan